

изъ једногъ и истогъ племена произходећимъ јзыкомъ, кои се у течаю времена, на различна нарѣчия поделио, кои сродство дакле отуда је лако доказати, — и данъ данашни говоре и пишу: то је доиста жалостно, да скоро сви европейски, обично, као и учено изображени, да и одъ реда изображени мужеви, којима ова истина неможе баръ непозната быти — о Славянскомъ јзыку и нѣговимъ различнимъ нарѣчияма, и ови сродству међу собомъ, као вообщте и о Историји ови народа, а именито књижевности не редко тако криво и неправо мисле и суде; јданъ недостатакъ, који се врло често само недозрелимъ малоуваженемъ Славянски народа, као и нњији ови језика и душевни производи оправдати тражи, а овамо се съ некимъ одбацујимъ ладнокрвствомъ на силне Славянске народе, као на полудивљаке гледи тако, да ји ни свогъ ближегъ познаваня за достойне држе. Ми неможемо непризнати, да поједина Славянска племена сада, у смотренију нњиове общте учене изображености иза једне части другији европейски народа, не стои, али ова разлика не башъ толико велика, као што се обично издаје, и тешко да бы прости пукъ у Руссии и Сербии, јоштъ мање пакъ у Ческай и Аустрији у душевномъ просвештению за народомъ друге какве земље и. п. Португалске, да и саме изображено хвалјене Француске, стаяо. На сваки начинъ заслужую Славянски